

Posudek oponentky diplomové práce

Andrea Toušková. 2017. *Organizovaný zločin jako příčina terorismu v západní Africe*. 73 stran.

Andrea Toušková se ve své diplomové práci zabývá aktuálním fenoménem propojování terorismu s organizovaným zločinem. Zaměřuje se na region západní Afriky v horizontu posledních patnácti let. Autorka vychází z předpokladu, že dochází k politizaci organizovaného zločinu, a tudíž jsou jeho cíle vlastně podobné jako v případě terorismu. Na základě toho pak formuluje hypotézu, že „organizovaný zločin je v současné době v západní Africe příčinou terorismu“ (s. 9). Oba fenomény nejprve definuje a vysvětluje jejich vzájemné vazby. V praktické části popisuje typy organizovaného zločinu a vybrané teroristické organizace operující v západní Africe. V analytické kapitole pak hledá korelaci mezi působením kriminálních skupin a aktivitami teroristických uskupení.

Z obsahového hlediska mám k práci několik připomínek. V první řadě v textu postrádám vysvětlení metodologie, s čímž souvisí i druhá poznámka. Hypotéza, kterou se autorka snaží ověřit, je velmi problematická. Kauzální vztah mezi organizovaným zločinem a terorismem je v podstatě nemožné potvrdit nebo vyvrátit. Nestáčí konstatovat, že dochází či nedochází ke splývání jejich cílů, vzájemnému prorůstání, nebo dokonce slučování do jedné organizace. Ani geografická a časová shoda v případě působení teroristických organizací a kriminálních skupin není dostatečný argument. Prostá korelace ještě neznamená kauzalitu. Živnou půdu pro terorismus spoluutváří celá řada faktorů, které autorka nezkoumá a nemůže je tedy se zvolenou proměnnou (organizovaným zločinem) porovnat. Vazby mezi teroristickými skupinami a organizovaným zločinem jsou v některých případech zjevné, ale vznikají proto, že je to pro obě strany výhodné. Bylo by na místě spíše se ptát, co je příčinou této spolupráce, případně transformace a splývání terorismu a organizovaného zločinu. Autorka to vlastně nakonec částečně dělá, protože v analytické části se najednou objevuje zkoumání vztahu mezi slabými státy a aktivitou teroristických skupin, což považuji za relevantnější, než snahu hledat kauzální vztah mezi organizovaným zločinem a terorismem. Každopádně analytická část je cenná v tom, že autorka pracuje s celou řadou dat, na jejichž základě dospívá k zajímavým závěrům, které se snaží argumentačně podložit, což hodnotím velmi pozitivně.

Další výhrada se týká částečně nevyváženého teoretického ukotvení práce, které je v případě organizovaného zločinu omezeno jen na definice v rozsahu necelých tří stran, kdežto terorismu se autorka věnuje nepoměrně více.

Formální stránka textu je na velmi dobré úrovni. Jazykové, stylistické nebo typografické chyby se zde vyskytují ojediněle. Jedná se např. o chybné skloňování, interpunkci, chybějící/přebývající mezery apod. Citační normu autorka používá většinou správně. Velmi málo využívá vysvětlující poznámky pod čarou (v celé práci jich je pouze osm). Práce čerpá z dostatečného množství relevantních zdrojů převážně v angličtině, ale i ve francouzštině. Výhradu však mám k jejich dělení na prameny a

literaturu – ne všechny internetové zdroje lze automaticky počítat k pramenům (např. webové stránky organizací, nadací apod.), knihy většinou patří do literatury (Wright 2006 uveden v seznamu pramenů – s. 67) a naopak v seznamu literatury je několik položek, které patří do internetových zdrojů (např. Sterbenz 2015, SB 2016, UN 2014 – s. 73 atd.).

Celkově považuji práci Andrey Touškové za kvalitně zpracovanou a navzdory uvedeným připomínkám oceňuji autorčinu schopnost analyzovat získané informace, samostatně argumentovat a formulovat vlastní závěry.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 10. ledna 2018

Lenka Špičánová